

2007/02/19

Tidsmaskinen - ett antagande

Jag antar att vi alla någongång önskat att vi kunde åka tillbaka i tiden.

Fixa saker som inte riktigt blev rätt.

Vara med om gamla fina minnen igen.

Höra någons röst bara en gång till.

Träffa människor som man nu känner väl för första gången igen.

Och ibland önskar jag att då var nu för jag är så förändrad och kanske skulle saker och ting bli annorlunda om vi träffats nu.

Och jag antar att vi alla någongång även önskat att vi kunde åka framåt i tiden.

Få saker gjorda och inte behöva vänta.

Äntligen få åka till det där stället man längtar efter att besöka.

Se en förändring i sitt liv... förhoppningsvis.

Äntligen få träffa den man kanske sökt efter länge.

Men jag antar att iallafall en del av oss tillslut kommit fram till att det kanske var bäst att allt det som hände faktiskt hänt och att allt som kommer att hända händer det med såsmåningom, att det handlar bara om tålamod.

För tänk så mycket bra som också hänt under den tiden då allt man vill fixa hänt.

Så många nya underbara vänner och erfarenheter man fått.

Så många fina minnen som faktiskt kan få förbli just minnen.

Och tänk om man kunde få vara med om allt det där som kommer i framtiden nu, då skulle man missa halva nöjet, att få längta efter det.

Så jag antar att det är bäst att leva i nuet och försöka ta tillvara på varje väns hand, varje dags händelser och varje stunds upplevelser på bästa möjliga sätt,

för det kan vara det sista man är med om här i livet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ännow med Poeter.se id #14441 innehar upphovsrätten